

KERTESZ & PARTNERS
YOUR LEGAL COUNSEL

Fővárosi Törvényszék (Bírószék) útján
Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/696-0/2019

Érkezett: 2019 APR 17.

Példány: 1

Melléklet: 5 db

Kezelőiroda:

hiv.sz.: 24.P.24.378/2015/8.

melléklet: ügyvédi meghatalmazás

kelt: Budapest, 2019. év 03. 28. nap

FOLAJSTROMSZÁM:

UTOIRATON:

K 68.

/ Faxon

Alulírott dr. Pomázi Miklós ügyvéd, KERTESZ ÉS TÁRSAI Ügyvédi Iroda

panaszos") nevében és képviselőként eljárva, a mellékelten csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria Pfv.IV.22.125/2017/6. számú ítélet („Ítélet”) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A panaszos bázisalapú támogatási rendszerben vett részt, amit az alperes, mint hatóság intézett. A támogatási rendszer úgy épült fel, hogy a 2006-os állapotot kellett bázisnak, azaz kiindulópontnak venni, és a későbbi, így a perbe vitt 2008-as támogatási évben is akkora mértékű támogatás járt (volna) a panaszosnak, mint ami a 2006-os évbéli támogatási összeg volt. Csakhogy az alperes a korábbi évek támogatásait (2005, 2006, 2007) késlekedve, többször jogorvoslatokat követően állapította meg és folyósította, amivel azt érte el, hogy a későbbi években már nem a bázissal számolt, hanem egy jóval alacsonyabb tételt rögzített a nyilvántartásában. Ennek az volt az oka, hogy a bázis alapján járó támogatást időközben más hízzottbika termelők között osztotta szét, a panaszossal pedig nem számolt, csak az elhúzódo eljárásait követően vette be újra a támogatottak körébe, amikor pedig már kiürítette a támogatásokat.

E tényállásra kifejezetten kértük, hogy perbeli ellenfelünket a Bírószék nyilatkoztassa meg.¹

Az alperes megnyilatkoztatása meg is történt, aki nem nyilatkozott ezekről a kérdésekről.²

Arra az esetre, ha az alperes vitatta volna a felperes állítását, úgy a felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) 190.§ (2) bekezdésének az alkalmazását kérte a Bírószégtől³, ám ez így szükségtelen volt, hiszen a Pp. 163.§ (2) bekezdése⁴ szerint állíthatta fel a tényállást a Bírószék, amit a felperes külön kérelmezett is⁵. A panaszos álláspontja az volt, hogy a Magyar köztársaság Polgári törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk”) 349.§ (1) bekezdés szerinti államigazgatási jogkörben okozott kár („a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette”) két fordulata közül a perben az első fordulatot kell alkalmazni, lévén az alperes a támogatás már kiosztotta, és a károkozó

1 /6-os jkv. 1.o. utolsó előtti bek..

2 /6-os jkv. 1.o. utolsó bek.. A perben közömbös volt, hogy az alperes ügyvédje egy helyett állított maga helyett. Az alperesnek a perben nyilatkoznia kell. A felperes egyebekben nem ekkor állította először, hogy mire alapozza a keresetét.

A /6-os jkv. 3.o. 4. bek. első mondatában az alperes még egyszer nyomatékosította, hogy ő a fellebbezési jog kimerítésének hiányán túl mással nem érvel, „a kártérítés többi elemére nem kívánok nyilatkozni.”

3 Keresetlélvél 7.o. V. pont.

4 Pp. 163. § (2) A bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdése] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel.

5 Keresetlélvél 7.o. V. pont, és /6-os jkv. 4.o. 2. mondat.

magatartása nem a 2008-as támogatási évre folytatott közigazgatási eljárásban keletkezett, hanem az előző évek döntéseit hozta meg késedelmesen, hibásan, és ezen jogellenes magatartása eredményezte a kár bekövetkeztét. Az okfolyamat egyértelmű, ha időben jogosítja fel a panaszost a bázisra, akkor a bázis alapján a ráépülő későbbi támogatást is a többi igénylővel egy sorban, időben tudja elbírálni.

A bíróság a keresetet elutasította a 24.P.24.378/2015/8. számú ítéletével („**Első Fokú ítélet**”), lévén a panaszos a fellebbezési jogát nem merítette ki.

A panaszos fellebbezéssel élt a Fővárosi Ítéltáblához („**Ítéltábla**”), aki a 5.Pf. 20.458/2016/5/II. számú ítéletével („**Másodfokú ítélet**”) az ítéletet helybenhagyta. A legfontosabb jogi érvelés azonos volt, a 1959. évi IV. törvény („**Ptk**”) 349. § (1) bekezdése szerinti rendes jogorvoslatot (fellebbezés) a panaszos nem vette igénybe.

A Másodfokú ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében a panaszos nemcsak azt bizonygatta, hogy a perbeli, a felek egyező előadása alapján felállítandó tényállás igazolja, hogy a Pp. 349.§ (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának van helye (fellebbezéssel a kár nem volt elhárítható, mert a károkozó magatartás az egyedi közigazgatási eljáráson kívül történt a fellebbezés pedig csak az eljárás megindulásától tett hatósági cselekmények felülbírálatára vonatkozik⁶). Azt is a jogorvoslat tárgyává tettük, hogy a Másodfokú ítélet fel sem hívta alkalmazott joganyagként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt („**Ket.**”), amely pedig a fellebbezés szabályait rendezi a közigazgatási eljárásán belül. Ezt a tételét a panaszos a Miniszterelnökség a TER-1/594/6/2016. számú átiratával is alátámasztotta, miszerint: „[a] hatóságnak a másodfokú eljárás során tehát nem csak az elsőfokú eljárásban hozott döntésre, hanem az elsőfokú eljárás vizsgálatára is kiterjed a felülvizsgálati jogköre. **A másodfokú hatósági eljárás során a megtámadott első fokú döntést és az annak alapját képező elsőfokú eljárást jogosult vizsgálni.**”

A Kúria a Másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta. Ítéletében az álláspontot képviselte, a fellebbezés joga formálisan a panaszos rendelkezésére állt, az pedig nem bírósági feladat, hogy a fellebbezés bármely kimenetelét prognosztizálja, „függetlenül attól, hogy a per adatai az eljárás kimenetelét mennyiben támasztották alá. A perbeli esetben a kár elhárítására az elsőfokú közigazgatási határozat ellen igénybe vehető fellebbezés elvileg alkalmas eszköz lett volna [...]”⁷ A Ket. 104.§ (3) bekezdését egy fél mondatban említette: „ennek vizsgálatát a felperes által hivatkozott Ket. 104.§ (3) bekezdése önmagában nem zárja ki.”⁸, ám ezt a Kúria maga sem tartotta kitérgettné, kielemezett tételnek, mert az „alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat” rovatban nem jelenítette meg [19], Ítélet 5.o. 6. bek..

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fentiek igazolják, hogy a kártérítési perben a panaszos az összes fórumot kimerítette az Első fokú Ítélet ellen a Fővárosi Ítéltáblához élt fellebbezéssel, míg a Másodfokú ítéletet felülvizsgálati kérelemmel támadta a Kúrián.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Ítéletet a panaszossal 2019. év 01. hó 28. napján közölték. Ehhez képest a 60 napos alkotmányjogi panasz előterjesztési határidő 2019. év 03. hó 29. napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

⁶ A Ket. 104. § (3) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett **döntést**, valamint az azt **megelőző eljárást megvizsgálja**; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

A fellebbezési eljárásnak időbeli és eseménybeli korlátja van, csak az adott közigazgatási eljárást vizsgálja, de sohasem megy vissza ennél korábbra, más, kapcsolódó eljárások szabálytalanságait nem vizsgálja, értékeli.

⁷ [16] 5.o.

⁸ [14] 4.o.

Az Alkotmánybíróság honlapján található minta alapján építjük fel panaszunkat, mely azt a tájékoztatást adja, hogy a polgári eljárásokban a felperes, érintettsége nem kíván külön bizonyítást. Jelen perben a panaszos felperesként kívánt államigazgatási jogkörben okozott kárért igényt érvényesíteni.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A panaszos tisztességes eljáráshoz, jogorvoslathoz, tulajdonjoghoz, törvény előtti egyenlőséghez és vállalkozáshoz, tisztességes gazdasági versenyhez való jogát az Ítélet érdemben befolyásolta, lévén a perben hiába gyakorolta jogait s ért el egy olyan tényállás felállítását, melyből rá kedvező döntést kellett volna hozni, az Ítélet nem értékelte a felperes passzivitását, pontosabban azon elismerés értékű cselekvéseit, miszerint a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata törvényi feltételei fennállnak. Más perekben a bíróság a felek előadásaira hagyatkozik a tényállás felállításánál, míg a jogot (Ket. fellebbezés jogintézményének határai) tartalmában értékeli, bontja ki, fejt fel.

A felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés is, mert a panaszos gazdasági jogait Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.; „**Alaptörvény**”) 28. cikke szerinti értelmezés eszközölése nélkül csorbitotta, a Ket. 104.§-ának értelmezési tartományát téves keretek között jelölve ki (egész pontosan a kijelölést el sem végezte).

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény 28. cikk; XXVIII. (1) és (7) cikk; XXIV. cikk (1)- és (2) bekezdései; XIII. cikk (1) bek.; XV. cikk (1)-(2) bekezdései; XII. cikk (1) bek; az M) cikk (2) bekezdés.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A felülvizsgálati kérelem és az Ítélet érvei közötti ellentmondás a következőkben összegezhető.

Ítélet álláspontja

„a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette” törvényi tényállási elem hiányzik, más nem is vizsgálható.

A határozat ellen biztosított volt a fellebbezés joga, a polgári bíróság nem modellezheti, mi történt volna a fellebbezési eljárásban.

Panaszos álláspontja

„ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható” fordulatot kell alkalmazni.

A közigazgatási hatóság nem az adott közigazgatási eljáráson belül vétette a hibát, ezért a hiba elhárítására, az elkövetett jogszabálysértés kiküszöbölésére nem alkalmas jogi eszköz a fellebbezés jogintézménye, a fellebbezéssel nem lehet elhárítani a kárt, mert a Ket. maga nem ad felhatalmazást arra a fellebbezést elbíráló közigazgatási hatóságnak, hogy a hibát, jogsértést az értékelés körébe vonja.

Mindennek az Alaptörvénnyel, és a fent tételesen megjelölt szabályaival való összefüggései a következők.

Az Ítélet nem tette valódi vizsgálat tárgyává a panaszosnak magára a jogintézményre (fellebbezés) vezetett érvrendszerét, melynek alapja, hogy a fellebbezés formális adottsága (lehetősége) nem elegendő ahhoz, hogy a Ptk. 349.§ (1) bek. második fordulatát kelljen automatikusan alkalmazni.

A fellebbezésnek objektív alkalmasnak kell lennie a jogsérelem elhárításához, ezen objektivitás természetes határa azonban azon eljárási cselekmények összessége amelyek az adott közigazgatási eljáráson belül történtek. Jelen károkozó magatartás nem ilyen, hanem egy másik közigazgatási eljárásban vétett hiba volt, amely átsugárzott a jelen per alapjául szolgáló közigazgatási eljárásba.

Ezért, a tisztességes eljárásban, a közigazgatás szintén tisztességes eljárását figyelembe véve, az Alaptörvény 28. cikk szerinti értelmezést egyrészt alkalmaznia kellett volna a Kúriának, másrészt az alkalmazásával azt a következtetés kellett volna levonnia, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés két fordulatának értelmezési tartományainak határa nem mindössze annyi, hogy jogszabály biztosít-e fellebbezési jogot vagy sem.

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat szerint [28] A jelen ügyben eljáró bíróság az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés célját egy törvény, a Ket. egyértelműnek vélt szabályozására hivatkozva hagyta figyelmen kívül. Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott bírói döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Ket. fellebbezési szabályai értelmezés nélkül maradtak, ami már csak azért sem tisztességes, mert Pp. két törvényi tényállás közötti választást a keretet kitöltő törvény (Ket.) fellebbezési szabályainak magyarázatával kell megejteni, a törvényi tényállásokat egymástól elhatárolni. A fellebbezési jog terjedelménél a Ptk. maga sem a van-nincs fellebbezési jogot teszi meg vízválasztónak, hanem a „a kár elhárítására alkalmas” - a kár elhárítására nem alkalmas mivoltot.

Az Ítélet indokolása mellözi a fogalom kibontását, ennek hiányában pedig nem mérheti hozzá az életbeli tényállást sem. Ez annak fényében főleg tisztességtelen, hogy az Ítélet tábla Ket. jogszabályt nem is hivatkozott a felülvizsgált Másodfokú ítéletben, így korábban sem kapott a panaszos egyáltalában megfontolható Ket. értelmezést. A Kúria „Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat” cím alatti [19]-es pontban egyedül a „Ptk. 349.§”-t nevesíti, amivel egyértelműen az olvasók tudtára adja, hogy a Ket.-et, a Ket. fellebbezési szabályát 104.§-át nem vette górcső alá. Így a „kár elhárítására alkalmasság” fogalmi elemet sem tudta vizsgálni, hiszen annak veleje az, hogy a fellebbezést elbíráló hatóságnak mi a játéktere, döntési kerete. A panaszos pedig hivatkozta a BH 2009.10.312-t⁹ és más jogeseteket, amikor a bíróság a fellebbezési jog kimerítését nem vette mindenek felett állónak.

A nyelvtani értelmezés mellett az Alaptörvény 28. cikk szerinti feltételezések (józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos cél) a panaszos értelmezése helyességét igazolnák vissza, mert a fellebbezés alapján történő közigazgatási jogorvoslat, attól, hogy teljes körű, még nem mindenható. A teljes kör ugyanis csak az eljáráson belüli jogsértések, az eljárások kívül okozott jogsértésekre nincs mandátuma a fellebbezés elbírálójának.

Ha a Kúriai döntéskor már hatályos, így alkalmazandó, az Alaptörvény 7. módosítása 8. cikkével az Alaptörvény 28. cikkében elhelyezett elvárás alapján a jogszabály jogalkotói indokolását vesszük, az 1977. évi IV. törvény a Magyar Népköztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény módosításáról és egységes szövegéről („Indokolás”) (339-364. §) 5. szerint „Az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításának feltételei ma túlságosan szigorúak. A szabályozás nem alkalmas arra, hogy államigazgatási

⁹ Lényege: ha a közigazgatási szerv az építési engedélyezés során követ el hibát, mondjuk nem építési övezetben ad ki építési engedélyt, vagy kertvárosias övezetben toronyház megépítésére ad ki engedélyt, a jogerős engedély alapján szabályszerűen felépített épület használatbavételi engedély kiadását irányuló eljárásban ezek a tévedések, hibák már nem sérelmezhetőek, ott már csak az a kérdés, hogy az épült-e meg, amiről az engedély szólt. Ekkor a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság részére „eleve kizárt”, hogy az építési engedély helyességét kezdje el vizsgálni.

jogkörben elkövetett kötelességszegés károsultjait indokolt védelemben részesítse, de arra sem, hogy az államigazgatási munkában a kötelességszegések megelőzésére neveljen.” Ennek megfelelően a jogalkotó az indokolt védelemre alkalmasságot tette meg célként, amit a panaszos is hangsúlyozott, amikor kifejtette, hogy a múltbéli/más eljárásbéli mulasztást nem tudja felülvizsgálni a közigazgatás felettes szerve, ezért a fellebbezés nem alkalmas jogorvoslati forma jelen ügyben. .

Az Indokolás további része szerint „A javaslat szerint a felelősség megállapításának feltétele - az alkalmazott részéről az általános szabályok szerinti felróható és jogellenes magatartás mellett - a károsult részéről a rendes jogorvoslati lehetőségek sikertelen igénybevétele. A bírósági gyakorlatra vár annak kialakítása, hogy az alkalmazott magatartásának felróhatósága körében hogyan kell értékelni a munka jellegével együttjáró jogszabályértelmezési tévedéseket, továbbá az ügyintézési eljárásban esetleges késedelmeket (349. §).” A jogalkotó ezzel azt is kifejezte, hogy a bírói gyakorlatnak nagy szerepe lesz a tartalom meghatározásában, ezért a Kúria a „fellebbezésre való alkalmasság” fogalom tartalommal való kitöltését, a két törvényi tényállás közötti választást sem mulasztotta volna el.

Ugyanígy elvárja az Alaptörvény 28. cikke hatályos szövege a preambulum figyelembevételét, aminek a Ptk. esetében a bevezető rendelkezések felelnek meg. A Ptk. 1.§ (2) bekezdése szerint a törvény rendelkezéseit a Magyar Köztársaság gazdasági és társadalmi rendjével összhangban kell értelmezni. A felhívott szakasz 3. § (1) bekezdése szerint a törvény védi a tulajdonnak az Alkotmányban elismert valamennyi formáját.

A panaszos tulajdonhoz való joga, a többi híztottbikartartóval való egy sorban való kezelése, a félmúltbéli közigazgatási magatartások kártérítés körében történő számon kérhetősége azt a várakozást fűzi a törvény értelmezéséhez, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata vonatkozik az olyan esetekre, amikor az „alap” eljárásban okozott jogsérelem „ráépülő” eljárásbéli hatását nem az alkalmatlan eszközzel, a fellebbezéssel kell/lehet elhárítani.

A fellebbezés jogintézményének jelen helyzet kezelésére alkalmatlan mivolta miatt kell az életbeli tényállást az első fordulathoz hozzámérni. Amikor:

- (i) a 2005-ös bázis támogatást a panaszoltnak nem ítélik meg,
- (ii) a 2006-os bázis támogatást hosszú évek múlva adják meg,
- (iii) a 2007-es támogatási évre még azt is megteszik a panaszolttal, hogy először elfogadják a fellebbezését, majd az új eljárásban mégsem fizetnek neki, mert elfogyott a keret,
- (iv) s végül amikor a panaszolt más, későbbi támogatási években is teljesen eredménytelenül fellebbez,
- (v) amikor a támogatás esetében a ki nem merült keretet póttámogatásként kiosztja az alperes a többi híztottbika tartó között és ezen időre is határidőt szabályoz le,

a gazdasági rend és a tulajdon védelme is indokolja, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésével is óvják, védjék a társadalom tagjait, szolgálják az egyenlőséget azzal, hogy az időmúlás miatt kimaradó panaszolt ne kerüljön versenyhátrányba a többi híztottbikartartóhoz, akiknek csak annyi különbség van a helyzetükben, hogy az alperes velük nem packázott, részükre még időben kiutalta a támogatást. (mindezen tényeket a peres és közigazgatási eljárás iratai igazolják).

Kiemeljük az Alkotmánybíróság 7/2019. (III. 20.) AB határozatát. „[89] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tanúk zártan kezelt adatainak a különböző eljárási törvények hatálya alá kerülése esetén fennálló védelme eljárásrendjének hiánya nemcsak a „védett tanúk” érdekeit érinti, hanem a fentebb kifejtettek szerint az indítványozó oldalán is sérti a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jogot, mivel ugyanazon ügygel összefüggésben ugyanazon személytől származó bizonyíték eltérő eljárásjogi szabályozása jelentős mértékben megnehezíti a hatósági eljárás során és a hatóság határozatának felülvizsgálatára indult közigazgatási perben az indítványozó védelemhez való jogának, illetve a közigazgatási eljárásban az ügyfelet megillető részvételi jogok gyakorlását.”

A tisztességes eljárás sem a Ket. sem a Pp. viszonyában nem törvény által definiált fogalom. az Alaptörvény szerinti tartalma, összeolvasva azt az általunk hivatkozott gazdasági jogokkal, felfogásunkban olyasvalami,

amikor egy több tényállást magában foglaló jogszabályhely (Ptk. 349.§) háttérjogszabályát képező norma (Ket.) tartalmának vizsgálata az alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési módokkal a Kúriával szemben támasztható elvárás. Az eljárási illetéket épp azért írja le ellenszolgáltatás jellegű fizetési kötelezettségnek a jogirodalom, mert a peres felek (jelen esetben a panaszos) alaposan végig gondolt és végig vitt jogi érvelések alapján nyugodhassanak meg az ítéletben. (Jelen esetben a panaszosnak 2 012 1000.-ftjában került, hogy a tárgyalást sem tartó Kúria a Ket. fellebbezési joganyagát ne is elemezze, vegye végig.)

A legfrissebb Alkotmánybírási döntés pedig már üzenetében is azonos a jelen panaszbeli mondandónkkal: **a jogorvoslat során a jogsérelemnek érdemben orvosolhatónak kell lennie.**

<https://alkotmanybirosag.hu/kozlemeny/alkotmanybirosag-a-jogorvoslat-soran-a-jogserelemnek-erdemben-orvosolhatonak-kell-lennie/> A III/293/2019. számú AB határozat még csak az Önök honlapján jelent. „Az Alkotmánybíróság kiemelte: **minden jogorvoslat lényege, hogy az erre kijelölt fórum valóban képes legyen a jogsérelem orvoslására, önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő.**”

Ez a döntés is mutatja, hogy tisztességes, fair jogorvoslati (felülvizsgálati) eljárásban a közigazgatási jogorvoslatot (fellebbezés) tartalmi értelmezés alá kell vonni. A jogorvoslati jog létezése önmagában nem igazolja a hatókörét, ezáltal a kár elháríthatóságát. A panaszos ügyében sem lett volna érdemben orvosolható egy fellebbezéssel a jogsérelem, mert a fellebbezés az adott közigazgatási eljárás előtti tényeket nem minősítheti jogszabálysértővé, s ez alapján reparálni sem tud. A Kúria nem „vizsgálta be” a Ptk. 349.§ tényállási elemeit, ezen kerettényállás kitöltő jogszabályát, a Ket.-et nem is alkalmazta, elemezte, ezzel pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát elvonta. A Kúria a Ket. 104.§ bevonásával ugyanarra kellett volna jusson, mint a III/293/2019. számú határozatban az Alkotmánybíróság, ha nincs meg a tényleges jogorvoslati lehetőség (mert a jogorvoslat nem azon jogsértés orvoslására szolgál, ami a károkozó magatartás volt), akkor a kár elhárítására nem alkalmas, és akkor a Ptk. 349.§ (1) bekezdésének azon fordulatát kell alkalmazni, miszerint a rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható a kár.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kértük a felfüggesztést az első fokú bíróságtól, de a t. Alkotmánybíróságot is kérjük, hogy hívja fel erre a Fővárosi Törvényszéket a Pp. 569/C.§ (2) bekezdése alapján.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. Csatoljuk a meghatalmazásunkat.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó adatai közzétételéhez nem járul hozzá, a döntést ezek nélkül kérjük közölni.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

A peres iratanyag igazolja, hogy a panaszos felperesként járt el. A peres iratanyag része volt a közigazgatási iratanyag is, melyből látható, hogy a panaszos ügyfele volt a közigazgatási eljárásnak.

A Kúriai eljárás végeztével ezek az alpereshez és első fokú hatóságához kerültek vissza, kérjük beszerzésüket.

Köszönjük, hogy érveinket megfontolják!